

[Rønholt]

og til udnyttelse af bolig- og bygningsmassen på de nedlagte landbrugsbedrifter.

Når mere end $\frac{3}{4}$ af indgåede handler med landbrugsejendomme i 1983 skete med dispensation, er landbrugsloven ikke mere tidsvarende. Her bør navnlig hovederhvervskriteriet fjernes. De fleste kan ikke opfylde kravet, og betydningen af dette krav er ikke mere aktuel.

Ligeledes bør man lempe uddannelseskra- vet. Det har selvfølgelig stor betydning for unge, der går ind i landbruget, ofte med of- fentlig finansiel støtte, men for erhververe, der blot ønsker en nærmere tilknytning til landbruget og måske endda forpagter jorden ud, har det ingen reel betydning.

Det konservative folkeparti ser også gerne en lempelse af bopælspligten i forbindelse med overdragelse inden for familien.

Der er brugt meget tid på at føre struktur- debat i landbruget, men hvor alle andre erh- hverv gør det ud fra de konkurrencevilkår, der møder dem, drøfter man landbrugsstruk- tur ud fra en ønskeudvikling, uanset at den barske hverdag tilsiger noget helt andet. Triv- sel og livskvalitet er hyppigt anvendte ord i den forbindelse, men det er illusorisk at tale om trivsel og livskvalitet, hvis store økono- miske problemer forstyrrer nattesøvnen.

Det konservative folkeparti vil gerne med- virke til bedre trivsel og livskvalitet, men har den opfattelse, at det bedst sker igennem en langsigtet politik, der først og fremmest for- bedrer de økonomiske betingelser og herun- der nedbringer nogle af de omkostninger, danske landmænd er pålagt i sammenligning med andre EF-landmænd. I den forbindelse ville det være hensigtsmæssigt, om der forelå en analyse, der kortlagde de nøjagtige kon- kurrencebetingelser i de forskellige EF-lande.

Hele befolkningen har fået det indtryk, at landbruget næsten udelukkende hviler på tilskud. Der findes også mange tilskudsord- ninger, men for det første tilfalder de stort set den samme gruppe af landmænd, og for det andet kan der rejses tvivl om effekten i hvert enkelt tilfælde og om, hvorvidt ordnin- gerne står i forhold til intentionerne. Det skal ikke forstås som et angreb på hverken tilskudsordningernes hensigter eller fordelin- gen, men det er en typisk socialdemokratisk model, hvor man først tager fra alle i form af jordskatter, generationsskifteafgifter, gen- vundne afskrivninger og andre indkomstuaf-

hængige skatter og derefter fordeler dem til specielt udsatte grupper – med det resultat, at hele erhvervet bliver bragt i vanskeligheder.

Men landbruget finansierer i stor udstræk- ning selv sine forskellige tilskud. Der er i forvejen tilstrækkelige fordelingspolitiske redskaber i samfundet. Ikke mange forestille- de sig, hvad konsekvenserne var, da man strammede reglerne for beskatning af gen- vundne afskrivninger – oven i købet på et indekseret grundlag – i forbindelse med af- vikling af kapitalvindingsskatten. På længere sigt kan denne beskatning vise sig at være væsentlig mere belastende for et generations- skifte, end kapitalvindingsskatten var det.

Når udvalget i betænkningen peger på, at landbruget ikke har de samme muligheder for konsolidering og finansiering som andre fremstillingserhverv, var det nærliggende at tage fat på netop dette problem. Det konser- vative folkeparti vil gerne medvirke til at skabe en skattemæssig ligestilling med selska- ber, og endvidere bør ligningslovens § 28 fjernes. Den er til skade for konsoliderings- evnen, og den er asocial. Den rammer typisk unge familier med børn i den periode, hvor de har mest brug for at kunne konsolidere sig.

Ligeledes kunne erhvervet hjælpes gennem fradrag for vedligeholdelse af beboelse. Da dette fradrag blev fjernet, var hovedformålet at skabe lighed mellem alle former for ejer- boliger, men de flese landmænd køber ikke deres virksomheder for stuehusets skyld og må ofte plages med et gammelt og vedlige- holdelseskrævende hus. Atter et eksempel på socialdemokratiets »positive« holdning over for landbruget.

Alle folketingets partier indser det nød- vendige i, at landbruget får kapital til rimelig rente at arbejde med, men der er åbenbart stor forskel på løsningerne. Når man diskutere finansiering, er det mere hensigtsmæssigt at finde en model, hvor enkeltmandsvirksom- heder får samme vilkår som selskaber; det gælder i øvrigt også på det skattemæssige område.

Får landbruget de rigtige betingelser, skal det nok selv finde ud af at genvinde konkur- renceevnen og ikke mindst værdigheden. Ved øgede midler til forskning kunne dansk land- brug endvidere genvinde det internationale ry, det havde for år tilbage.